

«нія-та и въ страха не щѣтъ ли да ся предадѣтъ на лѣньность да
«дойдѣтъ въ невѣріе и безнадежность и въ нетѣрпеніе до край, по
«причинѣ на забавно-то времи и испытваніе-то на волѣж-тѣ и произ-
«воленіе-то нмѣ» (Бес. 29. 2).

§ 153. *Необходими-тѣ условія за успѣха въ молитвѣ-тѣ*

За да бы была успѣшна и угодна молитва-та Богу, тя, по пред-
мѣта си, трѣбѣ да бжде чиста и свята; именно а) не трѣбѣ да ся мо-
лимъ за това, кое-то може да бжде вредително за другы-тѣ хора,
или въобщѣ за міръ; б) не трѣбѣ да ся молимъ за каквы да было
добрини, кои-то некамы да употрѣбѣямы за удоволствіе на страсти-
тѣ, и въобщѣ за това, кое-то може да ны повреди душѣ-тѣ. Богъ не
испълнява молитви на злоупотребеніе дарове-тѣ: *Му: просите и не
пріемлете, дума Св. Апостолъ, зане зль просите, да въ сластехъ ва-
шихъ иждевете* (Іак. 4. 3.). в) молитва-та трѣбѣ да пронеходи отъ
сърдце, да изявлява внѣтрешно-то поклоненіе на сърдце-то Богу. Ед-
ны-тѣ устны молитвы нѣмѣтъ надлѣжаще-то значеніе. За каквы то
говори Господъ: *приближаются Мнѣ людие сіи усты своими и устна
ми чинуть Мнѣ: сердце же ихъ далече отстоитъ отъ Мене, всуе же
чинуть Мнѣ:* (Мат. 18. 8; Ис. 29. 13). г) Молитва-та трѣбѣ да бжде
одушевлена съ вѣрж и упованіе на Бога. Богъ, като Всемогущѣ
Премудръ и Всеблагъ, истинно желае и може всичко да на
прави за наше-то истинно добро, нѣ Той желае, за да бы ны вѣр-
вали въ Него и уповали на Него. Кой-то ся моли безъ вѣрж и упо-
ваніе Богу, и съмняеся въ услышваніе-то на своѣж-тѣ молитвѣ, той
не получва просимо-то. Зачто-то такъвъ чловѣкъ, по Апостолу, е
подобенъ на морекж вълнѣ, подземаемж и разбиваемж отъ вѣтара,
да не митѣ бо чловѣкъ оиз, яко пріиметѣ что отъ Бога (Іак. 1. 7).
А немощь-та и съзнаніе-то недостойнство-то си не трѣбѣ да препят-
твуватъ на вѣрж-тѣ и упованіе-то въ вѣрмя-то на молитвѣ-тѣ; зач-
то-то чловѣкъ-тѣ приноси молитвѣ-тѣ безъ да ся основава на свои-
тѣ заслугы, нѣ на обѣщанія-та Божіи. *Уловайте на Него весь со-
нмѣ людей. Излійте предъ Нимѣ сердца ваша, яко Богъ помощникъ
нашъ* (Іс. 61. 9).

д) Молитва-та трѣбѣ да бжде изпълнена отъ преданность на во-
лѣж-тѣ Божіиѣ. Ные по своѣж-тѣ недалечевидность, може бы да ся
молимъ Богу и за това, кое-то е противно на Неговж-тѣ премудрость
и благость: та трѣбѣ да предавамы себе въ волѣж-тѣ Божіиѣ, и за
всичко, кое-то не ся относи направо къмъ спасеніе-то на душѣ-тѣ
ни, трѣбѣ въ молитвѣ-тѣ да просимъ отъ Бога, за да благоволи Той
да изпълни нашѣж-тѣ молитвѣ, ако нейно-то изпълненіе не ще бжде
противно на благж-тѣ Му за насъ волѣж. Както ся е молил и самъ
Іисусъ Христосъ (Мат. 26. 39, 42).

е) Христіанска та молитва трѣбѣ да бжде проникна-та съ съз-
наніе-то немощь-тѣ си, нуждѣж-тѣ си и недостойнство-то си: да бжде
испълнена отъ съвършенж увѣренность въ всемогущество-то, благость-
тѣ и всевѣдѣніе-то на Господа Бога. ж) Молитва-та трѣбѣ да ся съ
провожда съ предиріятіе отъ искрено и твърдо намѣреніе да оста-
вимъ всякой грѣхъ, къмъ кого-то смы навикнали, и да ся восполь-
зувамы чрѣзъ всички-тѣ даруваны отъ Бога ерѣдства къмъ испра-